

Annie M.G. Schmidt

Jip en Janneke 4

Met tekeningen van Fiep Westendorp

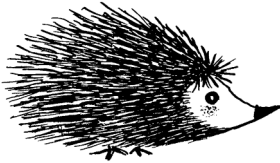

Amsterdam · Antwerpen
Em. Querido's Uitgeverij BV
2009

Inhoud

Egeltje	7
Siepie is jarig	10
Griezelige reus	13
Moeder helpen	16
Eerste aardbeien	18
Het eekhoortje	21
De bij	24
Slappe zebra	28
Klaar-over	32
Weggelopen	35
Theevisite	39
Janneke is terug	42
Zeer vingertje	46
Een blauwe boom	49
Jip wil vliegen	52
Bladeren in de tuin	55
Mist	58
Goudvissen	61
Op zolder	65
Circusje spelen	69
Het poppenhuis	72
Op visite	76
Oma is ziek	79
Muziek op zolder	83
Sigaren kopen	86
Steppen	89

Bij tante Mies	92
Foto maken	96
Op de pont	99
Pianospelen	102
Jip fietst	105
In de tent	108
Een vlieger	111
Oe! Een koe!	114
Flensjes bakken	118
Wolbol	121
Roken	124
Grote hond Hector	127
Een brief aan Sinterklaas	131
Gooi wat in mijn schoentje	134
Verdwaald	137
Vrachtauto	140
De kerstboom	143
Eind van 't jaar	146

Egeltje

‘Het egeltje is wakker,’ zegt Jip.

En jawel hoor. Het egeltje loopt weer in de tuin. En het drinkt weer melk. Het heeft de hele winter geslapen.

De kleine poes loopt er hard naartoe.

‘Pas op, egeltje,’ zegt Janneke angstig. ‘De poes zal je opeten.’ Maar het egeltje is helemaal niet bang. Het blijft stil zitten, met al zijn stekeltjes op. De poes slaat met haar pootje. Au! Dat doet pijn. Weg is de poes! Takkie, het hondje, durft helemaal niet meer dichtbij te komen. Takkie weet het nog best van het vorig jaar. Egeltjes doen pijn.

‘Fijn hè,’ zegt Janneke. ‘Het is nu bijna voorjaar. We gaan gauw weer bloemetjes zaaien in ons tuintje, hè Jip?’

‘Ja,’ zegt Jip. ‘En we gaan kikkervisjes vangen in de sloot.’

‘En naar de lammetjes kijken,’ zegt Janneke.

‘En ook schooltje spelen,’ zegt Jip.

‘Schooltje spelen? Maar dat kunnen we toch in de winter ook? Daar hoeft het toch geen lente voor te zijn?’

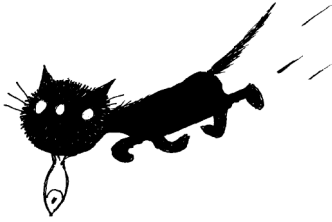
‘Nee,’ zegt Jip. ‘Dat is zo. Maar ik wil zo graag schooltje spelen. Doe je mee?’

‘Goed,’ zegt Janneke. ‘Ik ben de juffrouw.’

‘Nee,’ zegt Jip, ‘ik ben de meester.’

Kijk, nou hebben ze weer ruzie. Janneke schreeuwt en Jip gilt. En moeder komt aanlopen en zegt: ‘Gaan jullie liever naar de boer! Daar zijn twee nieuwe lammetjes.’

En dat doen ze.

Siepie is jarig

‘Morgen is Siepie jarig,’ zegt Jip.

‘O ja?’ zegt Janneke. ‘Moeten we haar een kadootje geven?’

‘Ja,’ zegt Jip. ‘Maar wat moet je aan een poes geven?’

Ze vragen het aan moeder. ‘Moeder,’ zegt Jip, ‘wat moeten we aan Siepie geven als zij jarig is?’

‘Een visje,’ zegt moeder. ‘Je mag een visje voor haar kopen. En dan zal ik het koken.’

Jip en Janneke gaan samen naar de viswinkel. Het ruikt daar vies. Er liggen grote vissen. En kleine. En vissen in een bak met ijs.

‘Ik lust geen vis,’ zegt Jip.

‘Ik ook niet,’ zegt Janneke. ‘Als ik jarig ben, wil ik geen vis kado.’

‘Ik ook niet,’ zegt Jip.

En dan kopen ze een klein visje. De juffrouw doet het in een papiertje.

Jip doet het voorzichtig in zijn mandje.

En als ze thuishkomen, zeggen Jip en Janneke: 'We hebben een vis gekocht. Voor Siep. Voor morgen.'

'Goed zo,' zegt moeder. 'Waar is het?'

'In de gang,' zegt Jip. 'Het ruikt zo vies.'

'Haal het maar even,' zegt moeder.

Dan gaat Jip het halen.

Maar als hij in de gang komt, ziet hij de poes hard weglopen. En ze heeft het visje in de bek.

'O, o,' roept Jip. 'Stoute Siep! Het was je kadoetje.'

'Wat een lelijke gulzige kat,' zegt moeder. 'Die eet haar kadoetje nu al op.'

'Wat moeten we Siep nu geven op haar verjaardag?' vraagt Janneke.

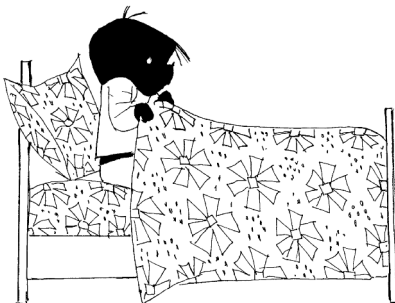
'Niets meer,' zegt moeder. 'Het is haar eigen schuld.'

Maar Jip en Janneke gaan Siepies mandje versieren. Met bloemetjes. Want ze vinden het zielig als Siepie helemaal niets meer krijgt op haar verjaardag.

Zou Siepie er erg dankbaar voor zijn? Nee, want ze knabbelt aan de bloemetjes. Ze eet de bloemetjes op.

'Rare poes,' zegt Janneke. 'Wie eet er nou de versiering op?'

En dan zegt moeder: 'Hier hebben jullie allebei een stuk gemberkoek. Ter ere van de verjaardag.'

Griezelige reus

Janneke heeft een nieuw boek. Met een boel plaatjes. En met sprookjes.

En Jip mag de plaatjes zien.

‘Heb je schone handen?’ vraagt Janneke. ‘Zul je het niet vuilmaken, Jip?’

‘Nee,’ zegt Jip. ‘Ik zal het niet vuilmaken.’

Ze kijken samen in het boek. En dan komt Jannekes moeder en ze leest een verhaal voor.

Een erg mooi verhaal. En dan nog een. En dan nog een. En dan is er een verhaal van een reus. Een hele grote reus. Er staat een plaatje bij van de reus.

‘Hu,’ zegt Janneke. ‘Wat een griezelige reus.’

‘Ja,’ zegt Jip, ‘erg griezelig.’

Als Jip naar bed gaat, om zeven uur, is hij het verhaal vergeten. Maar ineens wordt hij ’s nachts wakker. Hij heeft van de reus gedroomd. En het was zo akelig!

‘Moeder!’ roept Jip. ‘Moeder!’

Moeder komt aanhollen en zegt: ‘Wat is er nou toch?’

‘De reus...’ snikt Jip. ‘De reus was in mijn bedje!’

‘Malle jongen,’ zegt moeder. ‘Je hebt gedroomd. Die reus kan toch niet in jouw bedje? Daar is de reus veel te groot voor.’

‘Waar is hij dan?’ vraagt Jip angstig.

‘Hij is er niet,’ zegt moeder. ‘Reuzen zijn er niet. Ze bestaan niet echt. Alleen maar op plaatjes. Hier, drink maar een beetje water.’

En Jip gaat weer slapen.

En de volgende morgen zegt hij: ‘Ik heb van de reus gedroomd.’

‘Ik niet,’ zegt Janneke.

‘Ik wel,’ zegt Jip. ‘En ik durf niet meer naar de reus te kijken in het boek.’

‘Dan slaan we hem over,’ zegt Janneke.

En dan gaan ze weer samen in het boek kijken. Maar de griezelige reus slaan ze over.

